

ה. מבואר בגמרא שהשוחט לשם דבר אחר ולא לאכילה – טעון כיסוי.

דף פו

- קלז. א. שחיטת חרש שוטה וקטן – מה דינה לענין כיסוי הדם; אותו ואת בנו; התר אכילה?
 ב. חזקה המסייעת למיעוט כנגד הרוב – האם יש לילך אחר הרוב או אחר החזקה, או שמא הדבר שקול?
 ג. שחט הרבה חיות או עופות או שניהם גם יחד – האם מכסה כיסוי אחד לכולם אם לאו?
 ד. שחט וכיסה ובא לשחוט עוד – האם מברך שוב על השחיטה?
- א. חש"ו ששחטו ואחרים ראו את שחיטתם מתחילה ועד סוף שנעשתה בהכשר – שחיטה כשרה היא, וחייב (הרואה) לכסות הדם, ונוהג בו 'אותו ואת בנו'.
- לא ראו אחרים את שחיטתם – לר' מאיר, שחיטתם פסולה בודאי, ופטור מכיסוי הדם ומותר לשחוט באותו יום את הבן / האם. והאוכל משחיטה זו – לוקה משום נבלה, (לפי שרוב מעשיהם מקולקלים, וגם יש חזקה איסור). וכן הורה רבי להלכה, לאחר חזרה.
- לחכמים, שחיטה זו נידונית כספק, (כי אין ברור אם רוב מעשיהם מקולקלים או מתוקנים. תוס'), ולכך חייבים לכסות הדם ואסור באותו ואת בנו מפני הספק, והאוכל אינו לוקה משום נבלה.
- ב. חזקה המסייעת למיעוט כנגד רוב – מבואר בגמרא שלדעת ר' מאיר הדבר שקול ונידון כספק, הלכך לענין טומאה (ברשות הרבים, או אף ברשות-היחיד בדבר שאין בו דעת לישראל, כתינוק) – טהור, ולענין איסור – לחומרא. (וללא החזקה – גם כן חוששים למיעוט לר"מ, אלא שי"א שאז אינו אלא מדרבנן, אבל כשיש חזקה עם המיעוט – הרי זה ספק שקול מדין תורה. עתוס').
- לחכמים, רובא וחזקה – רובא עדיף, ואפילו אינו בגדר 'ספק'. (כן מבואר בתוס'). ומתבאר מדבריהם שברוב שאיננו גמור יש לחוש למיעוט. ויש סוברים שגם לחכמים אומרים 'סמוך מיעוטה לחזקה' לעשות ספק. ע' רעק"א. וע"ע קדושין פ).
- ג. שחט מאה חיות במקום אחד, או מאה עופות – כיסוי אחד לכולם (חיה – משמע בין מרובה בין מועטת. וכן עוף). שחט חיה ועוף במקום אחד – לחכמים, כיסוי אחד לכולם. לר' יהודה, קודם יכסה את החיה ורק אחר כך ישחוט העוף. (חיה או עוף).
- (הסיה דעתו מלשחוט ונמלך לשחוט עוד, באופן שטעון ברכה נוספת על השחיטה – יכסה תחילה מה ששחט ואח"כ ימשיך לשחוט. תוס').
- ד. גם כאשר צריך לכסות בין שחיטה לשחיטה, כגון כששוחט חיה ועוף לר' יהודה, אינו חוזר ומברך על השחיטה, שאין הכיסוי מהוה הפסק, (שהרי יכול לשחוט ולכסות באותו זמן. וכן פסק הרי"ף). (ולענין ברכה על הכיסוי השני – חלוקות הדעות אם חוזר ומברך. ער"ן. וכן נחלקו אם שיחה בין שחיטה לשחיטה שלא מצורך השחיטה, מהוה הפסק וצריך לחזור ולברך על השחיטה).